

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

VIII. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM.

ÁRA: 30 FILLÉR

1966. OKTÓBER 22.

Számvetés a kongresszus előtt

Az egyetemi küldötttervezlet tanácskozásáról

Egyetemi pártbizottságunk életének jelentős eseménye zajlott le október 14-én. A virágokkal izlésesen felszított tanácsteremben párttagságunk vezetőségválasztó küldötttervezlete került sorra. Az alapszervezeti taggyűléseken megválasztott küldöttek közül részt vettek a tanácskozáson a felsőbb pártbizottság tagjai is: Hantos János, a budapesti pártbizottság tagja, a Fővárosi Tanács elnökhelyettese, Duschek Lajosné, a IX. kerületi pártbizottság másodtitkára, Varga Lászlóné, a IX. kerületi pártbizottság munkatársa, Tarján Róbert, a IX. kerületi pártbizottság tagja és Voksán József, az MSZMP KB tudományos és közoktatási osztályának munkatársa.

A küldötttervezlet kettős céllal ült össze: értékelni és megvitatni a pártbizottság elmúlt négyévi munkáját és megválasztani az új pártbizottság tagjait, valamint a kerületi küldötttervezlet részvevőit.

Az előző párttervezlet óta végzett pártmunkáról indított vita alapjául a pártbizottság beszámolója szolgált.

A beszámoló mindenekelőtt leszögezi, azt a tapasztalatokkal igazolt helyes elvet, hogy „a nyílt, elvtársias légkörben és a megfelelő céltudatossággal megvalósított irányítás mellett folyó eszmecsereket nagyban hozzájárulnak a felsőbb pártbizottság határozatainak és dokumentumainak helyes és egységes értelmezéséhez, munkánkban a

párt politikájára szellemében való végzéséhez, eszmei-politikai tevékenységünk mindenkor legfőbb feladatainak helyes megjelöléséhez.”

Jó alapot jelent az egyetemen folyó pártmunkához az a tény, hogy oktatóinknak mintegy 70 százaléka párttag. A közvetlen politikai, mozgalmi feladatok megoldásán túlmenően ezáltal ahhoz is kedvezőek a lehetőségek, hogy az egyetem életének minden területén aktív erők támogassák a kommunista célkitűzések megvalósítását.

A párttagok egyéni részvételével, a pártbizottság pedig testületileg igen nagy szerepet játszott az oktatási reform kidolgozásában és végrehajtásában eddigi szakaszaiban. Kü-

lönösen értékes az oktató, nevelő és tudományos munka hármas egységének megteremtése érdekében az állami vezetésnek nyújtott támogatás.

Hasonlóan a többi felsőoktatási intézményhez, központi célkitűzés nálunk is a jó felkészültségű, marxista világnézetű szakemberek képzése, nevelése. Ennek a bonyolult feladatnak világnézeti, politikai oldala azonban nálunk különösen fontos, azt is szoktuk mondani, hogy a mi egyetemünk „politikus” egyetem. A közgazdász hivatás közvetlenül érintkezik a társadalom alapvető politikai és gazdasági kérdéseivel és a nálunk diplomát szerző hallgatókat speciális szakterületük tudásanyagának megismertetésén kívül fel kell készíteni a rájuk váró sokoldalú társadalmi, ideológiai munkára. Milyen módon történik ez? Két legfontosabb mozzanatot ragadjunk csak ki. Az egyik az oktatók felelősségét, a másikat pedig az ifjúsági mozgalmat, a KISZ keretén belül folytatott tevékenységét. Pártbizottságunk mindkettőnek igen nagy jelentőséget tulajdonít, és az utóbbi években fokozatosan megérett diák-

élet nem kis mértékben a pártvezetés rugalmas, körültekintő és következetes irányításának köszönhető.

Feladatát természetesen a mi pártbizottságunk sem oldotta meg hiánytalanul. A hibák felismerésére és a nehézségek leküzdésére irányuló önkritikus hang azonban végigkísérte az elmúlt négy év alatti munkát. Taggyűléseken, pártcsoportmegbeszéléseken és a spontán vitákban egyaránt ez a magatartás jellemző párttagjaink többségére. És a fejlődésnek ez a záloga.

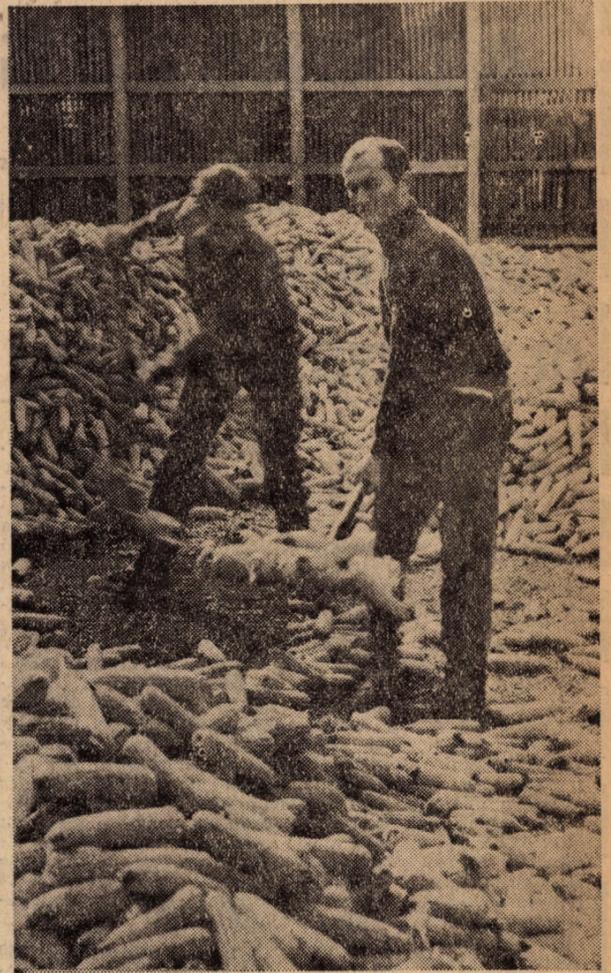
Miután a hozzászólók a hatórás vita során elmondották véleményüket a beszámolóról, sokoldalúan tárgyalták a legutóbbi párttervezlet óta végzett munkát és az új feladatokat, a küldötttervezlet megválasztotta a 27 tagú egyetemi pártbizottságot. A megválasztott pártbizottság azonnal megtartotta első ülését és az éjfélig elhúzódó vita alapján megválasztotta az egyetemi pártbizottság titkárát és a héttagú végrehajtó bizottságot.

Egyetemünk pártbizottságának új titkára: Szántai Kálmán. A végrehajtó bizottság tagjai: Szuhay Miklós, Bedő Gyula, Erdei György, Kollarik Amália, Pach Zsigmond Pál és Farkas Sándor elvtárs.

A pártbizottság tagja még rajtuk kívül: Barla Szabó Ödön, Benedeczky Jánosné, Berei Andor, Bessenyei Lajos, Bikics István, Dobrovits Iván, Forgács Tibor, Gondi József, Józsa Ödön, Kiss Arthur, Kolacsek András, Kovács Géza, Kreskay Ferenc, Megyeri Endre, Mike Mária, Ollé Lajos, Rencz István, Tóth Ferenc, Vági Ferenc és Varga Sándor.

A IX. kerületi küldötttervezletre megválasztották szavazati jogú küldöttek: Kahu-lis Lászlót, Forgács Tibort, Szántai Kálmánt, Bedő Gyulát, Bikics Istvánt és Szuhay Miklóst. Tanácskozási joggal vesz részt rajta Bessenyei Lajos és Kolos Miklós.

Tengernyi tengeri története

(Beszámolóink a 3. oldalon.)
Foto: Bakos Gábor

Ipari üzemszervezési tanácskozás

Egyetemünk és a Novi Sadi Egyetem Suboticei Közgazdasági Fakultása október 17-19 között ipari üzemszervezési konferenciát rendezett Budapesten. A tanácskozáson részt vettek a Belgrádi Központi Egyetem, valamint a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem érdekeltektől, s bekapcsolták a vitába üzemszervezési kutatók, vállalati üzemszervezők is.

A konferencia munkájával kapcsolatban kértük fel dr. Varga Sándor tudományos rektorhelyettes, az ipari üzemszervezési tanszék vezetőjét és Stjepan Han professzort, a Suboticei Közgazdasági Fakultás tanszékvezető tanárát, a jugoszláv küldöttség vezetőjét, hogy válaszoljanak kérdéseinkre.

— **Mi volt a konferencia célja?**

— Elsődleges célunk az volt — válaszolt dr. Varga Sándor —, hogy megvitassuk az üzemszervezés néhány elvi-módszertani és gyakorlati problémáját, hozzájáruljunk ezek megoldásához. Másik célunk volt, hogy kicseréljük tapasztalatainkat az üzemszervezés egyetemi, főiskolai oktatásával kapcsolatban.

— Konferenciánkat egyrészt az teszi jelentőssé, hogy az utóbbi időben világszerte növekszik az üzemszervezés szerepe a gazdasági életben. Másrészt a tudományos életben is növekszik a nemzetközi együttműködés jelentősége. Különösen fontos, hogy a szocialista országok kutatói között erősödjenek a munkakapcsolatok. Ehhez jó alapot nyújtanak az egyetemek, főiskolák közötti barátsági szerződések is. Tanácskozásunkhoz a szervezeti kereteket a két rendező intézmény közötti barátsági szerződés teremtette meg. Úgy tűnik, hogy konferenciánk ezen együttműködésnek fontos tartalmi elemévé válik.

— **Hogyan összegezhetné a konferencia eredményeit?** — tettük fel a kérdést Stjepan Hannak.

— Ezzel kapcsolatban három mozzanatot emelhetek ki — válaszolta. — Az egyik az hogy tanácskozásunk hozzájárult az üzemszervezés egyes elvi, módszertani kérdéseinek megoldásához. Magyarorszá-

és Jugoszlávia szocialista országok, ugyanakkor a szocializmus építésének módja, formái tekintetében a két ország között figyelemre méltó eltérések is vannak. Sokkal kisebb mértékben vannak eltérések, vagy egyáltalán nincsenek különbségek — megítélésem szerint — az üzemszervezés formái, módszerei tekintetében. Ez kedvező feltételeket teremt a témák konkrét, sokoldalú tárgyalásához. Másodszor azt említem, hogy a jugoszláv üzemszervezési kutatók, kutatók megismerkedhettek a magyar üzemszervezési kutatás és gyakorlat eredményeivel és ez több témakörben igen tanulmányos is volt. Végül — de nem utolsósorban — fontos eredménye a konferenciának, hogy lehetővé vált baráti kapcsolatok kialakítása, illetve továbbfejlesztése is.

— **Mik a további elképzelések a tudományos együttműködés fejlesztésével kapcsolatban?**

— Ezzel kapcsolatban sok elgondolásunk van, — mondotta Stjepan Han. Folytatni kívánjuk a mostanihoz hasonló tudományos tanácskozások rendezését. Nagyon kíváncsiak tartanánk közös kutatások megkezdését, egyes üzemszervezési témakörökben. Felmerült egy nemzetközi szervezési, vezetési folyóirat gondolata is. Remélem, hogy elképzeléseink minél hamarabb valóra válnak.

Mi is sok sikert kívánunk hozzá.

Kurtán Lajos

NYILVÁNOS PÁRTNAP

Oktober 26-án, szerdán délután fél 3 órakor az I. előadóban nyilvános pártnap lesz aktuális gazdasági, gazdaságpolitikai kérdésekről. A konzultációt Huszár István, a Központi Statisztikai Hivatal elnökhelyettese tartja.

Bemutatjuk a pártalapszervezetek új titkárait

JÓZSA ÖDÖN, az általános kar titkára, a politikai gazdaságtan tanszék adjunktusa.

1948-ban MADISZ-tagból lett párttag. Mielőtt az egyetemre került, kulturális területen tevékenykedett. 1963 óta egyetemünk oktatója. Párttitkárrá való megválasztása előtt egy évig pártcsoportbizalmi volt, a megoldásra váró feladatok tehát nem idegenek számára. Ezek közül legfontosabbnak az állami feladatok megvalósításának határozottabb elősegítését, a kutató- és nevelőmunka feltételeinek megjavítását, és a tananyag korszerűsítését, eszmei színvonalának emelését látja.

A KISZ-szel kapcsolatban mondta:

— Mindenekelőtt a KISZ feladatát kellene rögzíteni és a párt és KISZ közötti kapcsolatot szorosabbá fűzni. Ez a KISZ-funkcionáriusok pártmunkába való bevonásával, a párt ifjúsági megbízottainak a KISZ-gyűléseken való részvételével lenne keresztülvihető.

TÓTH FERENC, az ipari kar párttitkára, a számviteli tanszék adjunktusa.

Tösgyökeres közgazdász, 52-ben végzett itt, az egyetemen, belkereskedelmi szakon. 1953 óta párttag, hat évig volt munkás. 1961-ben és 1964-ben újra szervező titkárrá választották az ipari kar alapszervezésében.

Három feladatsort említt, amikor a munkájával kapcsolatos elképzelései felől érdeklődöm:

— A nevelőmunka jelentőségéről beszélve, a szigorú értelemben vett oktatás mellett szeretném hangsúlyozni az előbbinek fontosságát. Az oktatóknak közelebb kell kerülniük a hallgatókhoz, segíteni a problémák megoldásában, meg kell nyerni a hallgatók érdeklődését, ismertetni őket saját kutatási területükkel. Ehhez a szemináriumok, szakszemináriumok, esetleg a politikai órák nyújthatnak fórumot.

A KISZ szerepéről ő is beszélt. „Érdekes, szívesen látogattam összefogó szervezetté

kellene formálni. Aktív politikizálásra, helyes mérlegelésre kell itt nevelni az ifjúságot.”

A hivatalok pártbizottságai megkapták az állami vezetők ellenőrzésének jogát. Szükség van a párttagok aktivizálására, az állami irányítás és a pártfeladatok összehangolásához. Segítséget, tájékoztatást kell nyújtani a párt politikai, ideológiai vitáira való felkészüléshez.

KOLACSEK ANDRÁS, a kereskedelmi kar párttitkára, a belkereskedelmi tanszék adjunktusa.

1947 óta párttag, ő is a MADISZ tagja volt, 52-ben végzett egyetemünkön. A szakszervezeti bizottságban volt pártvezetőségi tag, 56 után a kereskedelmi kar vezetőségében, mint agit-prop. titkár működött. 1957 óta tagja a munkásországoknak, szadparancnok, de hamarosan megváltik tőle, az alapszervezeti párttitkári funkciók sok feladatát rónak rá.

A feladatokat a pártfegyelem megjavításában, a lelkiismeretesebb oktatás megvalósításában, egészséges légkör kialakításában látja.

Az ifjúsággal kapcsolatban a jövő párttagok felkutatása (esetleg közvéleménykutatásos módszerrel), a tagjelöltek pártmunkába való bekapcsolása, a problémák szélesebb körű megvitatása szükséges feltétele egy új, kommunista nemzedék nevelésének.

(A közvéleménykutatásos módszer megbízható képet adhat a hallgatók politikai beállítottságáról, erre már volt példa tavaly az általános karon és pozitív eredményeket hozott.)

MIKE MÁRIA az alkalmazott alapszerv párttitkára, a gazdasági hivatal főelőadója.

Ő is 1952-ben végzett az egyetemen, belkereskedelmi szakon, s ebben az évben lett párttag is. 1964-ben jött létre az önálló alkalmazotti pártbizottság, ő lett a titkára, 35 kommunista tartozik az alapszervezés, összetételét tekintve heterogén; könyvtárosok, munkások, adminisztrátorok tar-

toznak ide. A széthúzás is nagyobb így, mint az oktatói alapszervezetekben, a vezetőségre több feladat hárul.

Legfontosabb feladatnak az új gazdasági mechanizmus érvényre juttatását, a gazdasági hivatalon belüli átszervezést, és a modernizálást látja. Ez utóbbi a raktári nyilvántartásra, a számvitelre, és a gépkönyvelésre vonatkozik. Munkáját a vezetőség hatékonyan segíti.

Tibor Ágnes

Ollé Lajos szb-elnök a szavazóurna előtt

BUDAPEST AZ ORSZÁG SZÍVE

Írta: Szilágyi Lajos, a Fővárosi Tanács városrendezési és építészeti osztályának vezetője

VALÓRA VÁLTAK

ÖT ÉV TERVEI, CÉLKITŰZÉSEI

Pártunk IX. kongresszusára készül az ország. Ebben az időszakban visszatekintünk az elmúlt évekre, felmérjük, összegezzük eredményeinket. A kongresszusi felkészülés fővárosunkban is döntő szakaszához érkezett. Közeleg a budapesti párttervezet, ahol a kerületek, gyárak, hivatalok küldöttel, egyebek között azt is felmérjük majd, hogyan gyarapodott, szépült fővárosunk az elmúlt évek során, miként váltak valóra korábbi terveink, pártunk útmutatásai, a dolgozók alkotó, építő munkája nyomán.

Egy szűkre szabott újságoldal kevés ahhoz, hogy előrehaladásunk minden részletét akárcsak említeni is lehessen, de a fejlődést hűen tükrözik azok a legjellemzőbb tények, melyek a második öt éves terv fővárosunkra vonatkozó főbb adataiból is elénk tárulnak.

Lakásépítésre 4 milliárd forint

Az országos beruházásból a főváros fejlesztésére a második öt éves tervben 56,4 milliárd forintot fordítottak. Ennek 27 százaléka építési beruházás volt.

A városfejlesztésben fontos helyet foglalt el a lakásépítés. Erre a célra a tervidőszakban közel 4 milliárd forintot fordított a Fővárosi Tanács. Ez idő alatt Budapesten 50 821 lakás épült; állami költséggel 31 317, magánérőből 19 504. A tiszta lakásszám-növekedés 45 671 volt. Az állami költséggel épült lakásból 21 500 tanácsis, illetve szövetkezeti lakás. Ezek zömmel lakótelepeken épültek.

Befejeződtek a lágymányosi, a József Attila lakótelep építési munkái és elkezdődött a X. kerületben a Harmat utcai, a XIV. kerületben a Kacsóh Pongrác úti, a XVIII. kerületben a Lakatos utcai lakótelepek építése.

A Fővárosi Tanács támogatásával épült közel 20 ezer lakás magánérőből. Jelentős fejlődés, hogy — az egyedül álló családi házzal szemben — a lakosság megkedvelte a városias társasház formát.

Öt esztendő alatt 5 milliárd feletti összeget fordított a Fővárosi Tanács a lakóházak felújítására, tatarozására.

A lakosság egyre kulturáltabb ellátásában döntő szerepe van a kommunális

szolgáltatásoknak. A legtöbb nehézség a tervidőszak elején ezen a területen jelentkezett. Például a második öt éves terv kezdetekor a város több pontján aggasztó volt a vízellátás. Jelentős erőfeszítések árán sikerült ezt enyhíteni. A főváros vízellátásának fejlesztésére mintegy 200 millió forintot költöttek. A második felszín-vezetékrendszer két vezetéke, mely Kőbánya és környéke vízellátását lényegesen megjavította. Megépült a IX. és a XV. kerületi főgyűjtő-csatorna és mellette évenként átlagosan 20–24 kilométer mellékcatorna hálózat.

A Fővárosi Gázművek 1960 óta a napi 900 ezer köbméter háztartási gáz termelését az elmúlt év végéig napi 1,6 milliárd köbméterre emelte. Így a háztartási gázfogyasztók számát 243 ezerrel 290 ezerre lehetett növelni.

A városi közlekedés fejlesztésére is nagy gondot fordított a tanács. Csak a metró és az Erzsébet-híd építésére 360 milliót költöttünk.

Öt esztendő alatt jelentősen bővült Budapest forgalma, a közlekedő utasok száma 10 százalékkal növekedett. Ez megkívánja a járműállomány fejlesztését. Erre a célra 275 millió forintot fordítottunk. Megjelentek a korszerű csuklós járművek. Tavaly már 57 csuklós villamos, 54 csuklós trolibusz és 241 csuklós autóbusz közlekedett Budapest utcáin.

Korszerűbbé váltak a város főútvonalai. Sorra került az 1-es, 7-es országos főútvonalak bevezető szakaszainak kiépítése; a Nagykörút felújítása; a Szentendrei út, Kerepesi út és más bevezető utak egy-egy szakaszának korszerűsítése. Az utak, járdák felújítására, építésére a főváros mintegy 920 millió forintot fordított.

Új színpaltok a városképben

Jelentős fejlődést könyvelhetünk el az egészségügy, oktatásügy, népművelés területén is. Számozottan növekedett a kórházak, a bölcsődék, az óvodák és a szociális otthonok befogadóképessége. Az oktatási intézmények elsősorban az új la-

kótelepi építkezések keretében fejlődtek. A második öt-éves terv idején 384 általános iskolai, 54 középiskolai tantermet avattunk és a korszerűbb oktatás eszközeivel 210 politechnikai műhelyt adtak át.

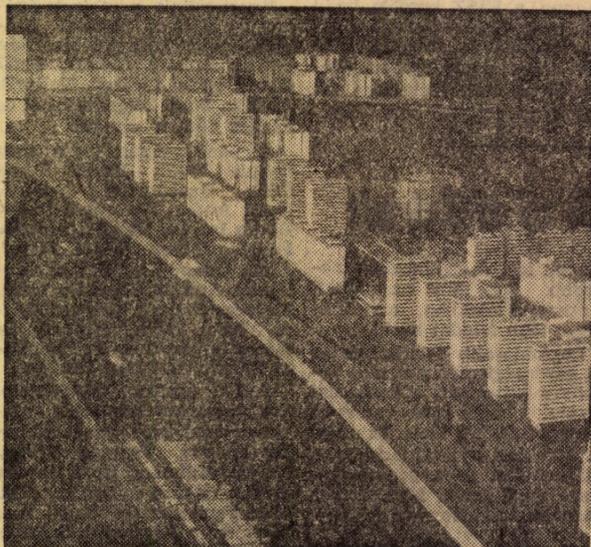
Felújították a Madách Színházat, a Hevesi Sándor téri Nemzeti Színházat, új mozi kapott Kőbánya és a VIII. kerület.

A városrendezés során megoldódott a József Attila utca és környéke korszerűsítése; rendeztük az Erzsébet-híd mindkét hídfőjét; a Köztársaság tér arculatát és a város több más pontját.

Fontos közintézményekkel gazdagodott fővárosunk. Például a Chemolimpex. Bécsi utcai székháza, a Bányászati Tervező Intézet, a Beloiannisz gyár új csarnoka, a műegyetemi építkezés, az Orvosi Kutató Intézet épülete mind-mind a városkép új, látványos színpaltja.

Az idegenforgalom növekedésével párhuzamosan felújítottuk a Gellért Szállót, a Royal Szállót és a Szabadság Szállót, de újak is létesültek: a Sport Szálló és a Hotel Ifjúság.

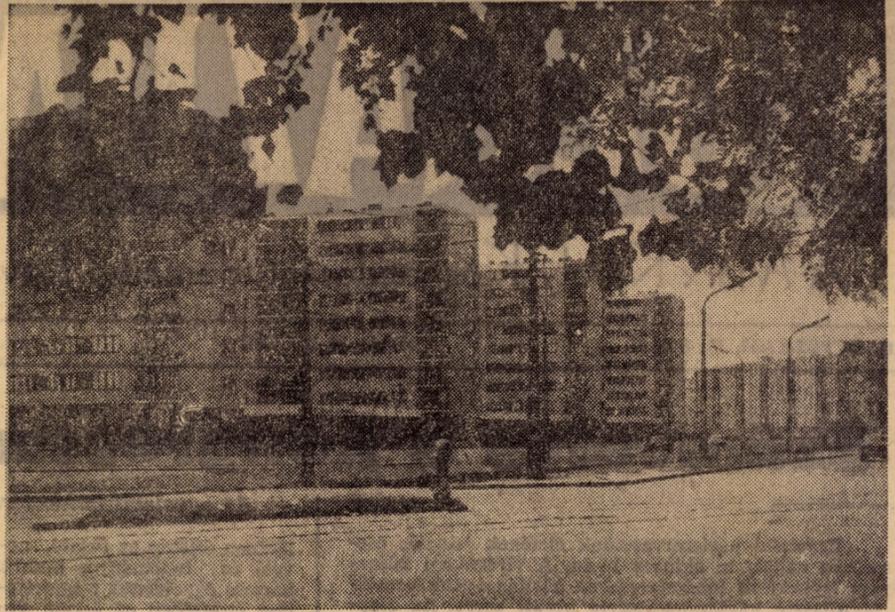
A fővárosi lakosság pihenése, felüdülése érdekében az elmúlt években különös gondot fordítottunk a par-

AZ ÚJ-LIPÓTVÁROSI LAKÓTELEP MAKETTJE

kok, zöldövezetek, játszótérek fejlesztésére. A játszótérek területe 5 év alatt másfélszeresére növekedett.

Láthatjuk tehát, hogy a második öt éves tervünkkel fővárosunk fejlődéstörténetének maradandó, szép szakasza zárult le. A befejezett, szép, hasznos létesítmények mellett elkezdődtek olyan nagyszabású munkák is, amelyek kiteljesítése már egy újabb ötéztendő tervidőszak serény, alkotómunkáját igénylik.

A LÁGYMÁNYOSI LAKÓTELEP RESZLETE

TOVÁBB SZÉPÜL, GYARAPODIK A FŐVÁROS

A tervek valóra váltása, a fejlődés, újabb igények szülfője is lett. Az eredmények újabb, még merészebben ívelő tervek alapjai lettek, olyanoké, melyek büszkeségre jogosítják majd szocialista hazánk építő nemzedékét.

A harmadik öt éves terv városfejlesztésében még a korábbi éveknél is nagyobb szerepet kap a lakásépítés. A tervben szereplő 58 000 lakásból 33 500 állami — ezen

össze 11 százaléka lesz a hagyományos téglapépület. Az épülő lakások 46,5 százaléka kétszobás, 25 százaléka két és fél, 20 százaléka másfél szobás, míg egyszobás mindössze 7 százaléka lesz.

Új lakótelepek, utak, járművek

Új lakótelepek törnek meg Budapest térképének fehér foltjait. A XI. kerületben 7140 lakással épül fel a kelenföldi lakónegyed, a XIV. kerületben elkezdődik 13 000 lakásos új városrészes építése. Megkezdődik az új-lipótvárosi, a XV. kerületi lakótelep építésének első szakasza.

Csepelen 810, Erzsébeten 1055, Kőbányán 1264, a XXII. kerületben 537 lakás épül. Az épülő IV. kerületi városkapu, az 1000 új lakás, Újpest új színpaltja lesz. A külső kerületek fejlesztése rekonstrukcióval párosul. A Józsefvárosban épülő 6–700, az óbudai 3000 lakás modern tömbjei igazodnak majd a kerület patinájához.

Továbbra is segítséget ad a főváros a magánérőből történő lakásépítéshez. Az eddigiektől eltérően koncentráltan, lakótelep-szerűen épülnek a társasházak. Így a Kacsóh Pongrác úti lakótelephez kapcsolódva 900, a XX. kerületben 280 lakás épül. A XVIII. kerületben 1900 KISZ-lakás épül, de a XXII., XV. és más kerületekben is sor kerül koncentrált lakótelep-szerű társasházak építésére.

A tervezett 4 százalékos utasszám-növekedés szükségessé teszi a közlekedés további fejlesztését, újabb korszerű járművek beállítását. Új csuklós villamosok üzemeltetése mellett 100 új szovjet trolibusz, 480 új autóbusz kerül a város közlekedésére.

Budapest úthálózatának még mintegy 50 százaléka nem megfelelő útburkolatú. A harmadik öt éves terv 200 millió forintos költségkerete igyekszik javítani ezen, s az utak fenntartását több mint 1 milliárd forint biztosítja.

A közelmúltban avattuk fel a budafoki felüljárót. Jelenleg kielégítő tempóban halad a Budaörsi út átépítése. A harmadik öt éves terv során felépül a Róbert Károly körüli felüljáró.

Az év végén avatjuk, adjuk át a közlekedésnek Budapest második — az Emke előtti — aluljáróját. Ezt követi a Baross tér korszerűsítése.

Nem kis erőfeszítést, anyagi áldozatot — a harmadik öt éves tervben 1 milliárd 900 millió forintot — igényel az a törekvés, hogy 1969-ben már üzemeljen a metró első szakasza.

A lakosság kommunális igényei kielégítését az újabb, jelentős fejlődés szolgálja. Vonatkozik ez elsősorban a gázellátás bővítésére, a vízellátás kapacitásának további növelésére és a csatornahálózat erős ütemű fejlesztésére.

A korszerűbb oktatást szolgálja a mintegy 2700 új óvodai férőhely, az épülő 200 általános iskolai tanterem és a középiskolák bővítése.

Egészségügyi létesítményeink között szerepel 1100 új kórházi ágy, újabb 2250 bölcsődei férőhely biztosítása.

Tovább bővül a kereskedelmi hálózat, elsősorban — a lakásépítéssel párhuzamosan — az új lakótelepeken, továbbá 30 kisebb üzletház épül az ellátatlan munkáslakta városrészekben.

Városrendezésünk során újabb reprezentatív létesítményekkel gazdagodik Budapest. A világvárosiasodás előterbe helyezi a szállodák építését. Tervekben megfogalmazódott már a Dunaparti 360 szobás, reprezentatív szálloda, már épül — 1967 decemberében átadják rendeltetésének — a fogaskerekű állomással szemben a Budapest Szálló.

A dolgozók üdültetése céljából a SZOT egy üdülőszálló építését tervezi, a Rózsadombon, a Margitszigettel szemben.

A munkáslakta kerületek központjai

A Blaha Lujza téri Emke aluljáró átépítésével párhuzamosan rendeződik a tér is. Még ez évben új homlokzatot kap a Corvin Áruház és a közeljövőben beépül a Rákóczi út — Akácfa utcai saroktelek is.

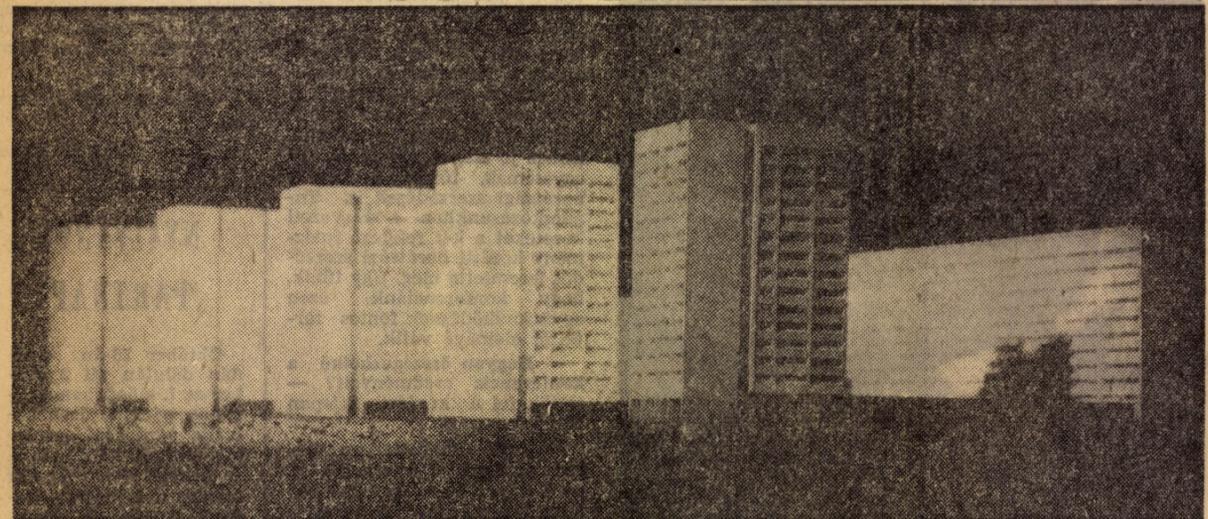
Az egész városra kiható nagy városrendezési feladat a Várpalota és a vár lakónegyed helyreállítása.

A tervpályázat lezárása után folytatódik az új Nemzeti Színház tervezési munkálata, mely a Dózsa György téren, a Gorkij fasorral szemben nyer kivitelezést.

Új mozi kap a József Attila és a XI. kerületi lakótelep.

A harmadik öt éves terv városfejlesztési programja készítőinek nemcsak a városközpont fejlesztésére volt gondjuk, hanem arra is, hogy a munkáslakta kerületek központjai egyre gyorsabb ütemben kiépüljenek és egyre nagyobb mértékben váljanak szebbé, fővárosiasabbá.

Budapest fejlesztése igen sokrétű, bonyolult elvi és gyakorlati feladatot ró a Fővárosi Tanácsra. E feladatok megoldásához nélkülözhetetlen a dolgozók megértő, hathatós támogatása. Szükség van a dolgozók javaslataira, észrevételeire, mert csak így érhető el, hogy szebbé fejlődjünk, hogy ezáltal még jobb életkörülményeket biztosítsunk a város lakói, dolgozói számára.

LEENDŐ LAKÓHÁZAK A JOZSEFVÁROSI TOMÓ UTCÁBAN

FEJETLENSÉG,

melyre büszkék lehetünk

Kétezer helyett több mint négyezer — jelenti az MTL. A Hétfői Hírek és a Magyar Nemzet ötezer fiatalról számol be a szervezők által adott előzetes információk alapján. Mint ez ügyben legjobban informált lap, mi megírhatjuk: nem a kettő átlaga a helyes adat! A FAÜ számfűzésén és a brigádvezetők jelentéseinek alapuló egyeztetett adatok szerint 5500—5600 középiskolás és egyetemista diák „rohamozta” meg vasárnap, október 16-án a Sasad Tsz kukoricatábláit, hogy munkájának eredménye a harcoló vietnami népet segítse.

Az árvízvédelemtől eltekintve, egyszerre ilyen tömeget megmozgató társadalmi munka tíz éve nem volt Magyarországon.

Amikor az előző hét végén befutott jelentések száma elérte a 3400-at, nem volt lehetséges, de helyes se lett volna lemondani a többletlétszámot. A szokásos 60—70 százalékos megjelölési arány mellett, ezt reálisnak tekintettük, de ez alkalommal ez a szám meghaladta a 150 százalékot: több százan jöttek olyan iskolákból is, amelyek nemhogy szabályos jelentkezést nem adtak le, de szervezőink még az iskola nevét sem hallották... El lehet képzelni, mit éreztek a szervezők, amikor zsúfoltság megtelt a 25 busz, még mindig nagy tömeg várt a téren a következő fordulóra, és állandóan jöttek az emberek a földalatti felől...

Mégis sikerült; végül mindenki kiért a kukoricaföldre. A tsz persze nem volt felkészülve ekkora tömegre. Kevés volt a tsz-munkavezető és főleg a kukorica összeszedéséhez szükséges jármű. Ez aztán rengeteg állásidőt okozott.

A túljelentkezésre nem volt felkészülve a szervező bizottság sem. Az eredeti elképzelések szerint elkészített brigádvezetői utasítás abból indult ki, hogy mindenki Nagytétényben, egy munkahelyen fog dolgozni, ott lesz a központi irányítás és minden brigádvezető

állandóan megkapja az utasításokat.

Ezzel szemben mi történt? Az indulásnál összekeveredtek a brigádok, egy-egy brigádszervezetbe a tervezett 46 helyett, sokszor száznál is többen jutottak. A munkaközi vezetői a nagytétényi és budaörsi munkahely között ingáztak, s ez — főleg Nagytétényben — azt eredményezte, hogy „senki nem tudott semmit”, sokáig ültek az emberek a tábla szélén, és vártak az utasításra. Az is megoldatlan lett volna, hogy mindkét helyen tartunk nagygyűlést. Erre nem voltunk felkészülve sem programmal, sem technikailag. Budaörsről meg lehetett oldani egyszerre a visszautazást, ezért ott tartottuk meg igen jó hangulatban. A bevezető pol-beat zene után, üdvözlöttük a jelenlévőket:

„Kedves elvtársak! A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem KISZ-bizott-

sága nevében üdvözlünk benneteket és egyben elnézést kérünk azokért a szervezési nehézségektől, amelyeknek ma szenvedő alanyai voltatok, s amelyekre mégis joggal lehetünk büszkék, hiszen abból származtak, hogy az eredetileg tervezett 2 ezer fő helyett több mint ötezen jöttek el mai vietnami vasárnapunkra, mert fontosnak tartották, hogy munkájukkal a vietnami népet támogassák.”

Felcsattant a spontán taps, s mintha mindenki elfelejtette volna a délelőtti bosszúságait, mire Dinh Ba Thi, a DNFF budapesti irodájának vezetője megköszönte munkánkat.

Bár a szervezési problémák miatt nem tudunk több munkát elvégezni, mint amennyit 2000 főre szánt a tsz, hozzávetőleges számítás szerint mégis több pénzt kerestünk, mint hallgatónk eddigi vietnami vasárnapjainak másfél évi bevétele.

F. P.

„Csak le kellett hajolni érte...”

Egy buszparancsnok naplójából

- Jelentem, a munkakedv töretlen!
- És a kukorica?
- Az is.

Az október 16-i nagy hadműveletben szerénységem parancsnoksága alatt résztvevő egységet szállító harckocsi sorszáma 25-ös, azaz negyedszázas volt, s a mintegy 400 főnyi legénység a Kecse József gimnázium harcosajából tevődött össze. Hosszú partizán tevékenységemnek köszönhető féltelmetes lelkijelenlétemmel magyarázható, hogy az első perc-től kezdve a hely-

zet magaslatán és a kocsi lépcsőjén álltam, amely kedvező helyfogalásban a szerencsének is nagy szerepe volt.

Következett a seregszámolás (numeratio ex has). (Megjegyzendő, hogy a névsor golyóstollal-mal együtt, a Hősök terének nevezett tisztáson maradt.) Amikor elcsodálkozva a páratlan számbeli gyarapodáson megkérdeztem, hogyan szervezték

iskolájukban a jelentkezést, megnyugtató választ kaptam. A szervező azzal biztatta a harcosokat, hogy nem-eljövését nem lehetnek tagjai egy KISZ nevezetű fanatikus szektának. Ez a barátságos felhívás aztán elérte célját, olyannyira, hogy a szervező nem is tartotta fontosnak személyes megjelenését. Orális szerencsés-jére a nagy hadműveletnél, ekkor jött szerény személynem, hogy megmentse a helyzetet. Szenzációs érzékkel ritkaság

számba minden érdeklődőt előadást tartottam a vegyszeres túlipántrítás előnyeiről, bár volt egy olyan érzésem, hogy ezzel nem sikerült teljes mértékben betölteni kíváncsiságunk körutazásunk idegenvezetői funkcióját. A 25-ös számú harckocsi megjéj-lemlíthetetlen utasai azonban utolsó szemig leszedték és kocsira dobálták az összes kukoricát, amit nem hagytak a szárazon, illetve a földön. Amikor a harcosok szemtől szem-

be álltak — egy helyben — a tö-rökbúzával, az egységben belül mintegy spontán jelleggel nagyszem-rű munkamegoszt-rás alakult ki. Míg szerénységem egy kis csoport élén három ember munkáját végezte, mások magas szintű elmefuttatásokkal rémitették hal-látra a kukoricát és általában a jelenlévőket, néhány hős férfi pedig kitartóan próbál-kozott azzal, hogy a harcmezőre sem valamiféle hiányosságának volt következménye.

Beetlen János (Egy buszpéká a kevés közül.)

Hozzászólás a „falrengető” cikkekhez a „harmadik” oldalról

A dolog lényegével kezdve: nagyon örülünk — s velünk együtt mások is —, hogy ez év szeptemberére a szakszervezeti bizottság közbeiktetésére sikerült érvényt szerezni a több éves határozatnak s elvi jognak, hogy az egyetem dolgozóinak számukra fenntartott és elkülönített helyen étkezzenek, (tavaly, s azelőtt is volt elkülönített hely, de fal nem lévén, birtokba vették azt a hallgatók, illetve átmenetileg bizonyos időhatárok között azt a hallgatók rendelkezésére bocsátottuk).

A zsúfoltság csökkentése, a kényelmesebb étkezés feltételeinek megteremtése egyaránt jogos igénye hallgatóknak és dolgozóknak. Csak hogy az egyetemisták menzája, s a dolgozók munkahelyi étterme belátható okokból a jogos szociális igények ranglistáján nem egészen azonos helyen állnak, s kielégítésük lehetőségeit mérlegelve a munkahelyi étterem előnyben részesítése nem jelent feltétlenül társadalmi igazságtalanságot.

Úgy véljük, hallgatóink többsége belátja és belátja a következőket: az egyetem dolgozó számára az egyetem nem átmeneti fiatalok állomása, hanem munkahely, ahol többségük 5—10—15 éve dolgozik, s akar még néhány évig dolgozni. Nagy részük idősebb hallgatóknál, sőt hallgatóink szüleivel egy korosztályúak. Jogos az az igényük, hogy ne álljanak üres tálcával hosszú sorban, majd rakott tálcával tanácstalanul helyet keresgélve, míg valahol bekaphatják az ebédet. Figyelembe kell venni azt is, hogy a takarító-személyzet reggel 1/2 7 órakor

jön be, du. 1/2 3 óráig dolgozik, a könyvtár, a dékáni hivatalok, a gazdasági osztályok, a számítógéppont dolgozóit általában 8—1/2 9-től 1/2 5—5 óráig kötött munkaidőben dolgoznak. Az oktatók munkaidője ugyan kötetlen — de sokak számára ez azt jelenti, hogy nincs kezdete és vége. Mindez azért kívánkozik ide, hogy világos legyen: nem luxus, hibás nemzeti hagyomány, hogy a főétkezés a munkahelyen bonyolódik, hanem szükségesség!

Szándékosan nem hivatkoztunk eddig a többi hazai és külföldi egyetemen fennálló helyzetre — mindenki meggyőződhet róla, hogy a legtermészetesebb dolognak tartják a külön — gyakran színvonalban lényegesen eltérő — étkezőhelyet. Nem ezzel a hivatkozással, hanem a korábbiakkal leírt tényekkel akartuk meggyőzni — akit meg kellett valamiről győzni!

Marad még egy kérdés — nem is lényegtelen: hátrányosabb helyzetbe kerültek-e a hallgatók a „fal” felállításával? Az előzőekben kifejtett jogos igényüket — az egyetem dolgozóit a hallgatók rovására érvényesítették-e?

Az a véleményünk, hogy nem, illetve nem feltétlenül kell, hogy hátrányosabb helyzetbe kerüljenek a hallgatók.

Először: az elkülönítés étkezőhelyek (asztalok) és potenciális kiszolgálási helyek elkülönítését jelenti. A sorbanállás ideje — a legfőbb pont —, pedig a kiszolgáló-személyzet ideje, vagy odatarozásától függ. A hallgatók oldalán levő kiszolgálási helyek elegendőek ahhoz, hogy a kiszolgáló-

személyzet akár teljes számban ott dolgozzék. Megvan tehát a lehetősége — s ezt a lehetőséget a menza vezetősége már ki is használta —, hogy az igénybevétel arányai szerint osztódjék el a személyzet.

Másodszor: ha csak annyi történik, hogy áll a fal, s a meglévő személyzet megoszlása változik a két kiszolgáló pult között — akkor lényeges változás nincs sem az egyik, sem a másik oldalon. Marad a sorállás hallgatóknál és dolgozóknál, marad a zsúfoltság mindkét oldalon. És ennek fő oka nyilvánvalóan az, hogy a 3 óras étkezési időn belül megközelítőleg sem egyetlen adagszámú étel kivételével, s később is lehet nyugodtan ebédelni (sőt!) — megszűnjön a zsúfoltság, legalább ezen az oldalon.

A jelenlegi helyzet tehát: — anélkül, hogy a hallgatókat lényegesen sérelem érné, lényegesen javíthatók a dolgozók étkezési körülményei,

— szervezési változtatásokkal esetleg némileg javulhat a hallgatók helyzete is — ugyanis a „hallgatói csúcsok” idején szinte az egész kiszolgáló-személyzet az ő oldalukon dolgozhat.

Ennyit kívántunk elmondani a menzai fal ügyében. S most már attól függetlenül röviden a „Közgazdász”-ban ez ügyben megjelent cikkek stílusáról, hangjáról, érvelési módjáról szólnék, mert úgy véljük, nem hagyható szó nélkül.

1. Két cikk írja is felhasznált számokat érvelésében. Mindketten egy-egy számadatot, illetve arányt közölnek. Az egyik cikk írója által közölt szám: az „egyik oldal” tízszer annyian étkeznek, mint a „másik oldalon”. Másik cikkben olvastuk: az „egyik oldal” forgalma négyszerese a „másik oldal” forgalmának. Ez a két adat egyszerűen nem igaz. Emellett kevés közgazdasági érzékkel is belátható, hogy az igénybevétel intenzitását sem a forgalom, sem a személyek megoszlása nem jellemzi — mivel az „egyik oldal” semmilyen szempontból nem egyenlő a „másik oldal”-al —, hanem például az 1 fő kiszolgálóra jutó étkezők száma, mellette az 1 étkezési helyre jutó étkezők száma használható jellemző. Vagy legalábbis az igénybe vevők adatai mellett fel kell tüntetni a kiszolgálók számát, illetve megoszlását. Természetesen a számok csak akkor bizonyítanak egy állítást, ha az állítás igaz. (A menzára vonatkozó számadatokat készséggel az érdeklődők rendelkezésére bocsátjuk.)

2. Közgazdasági analfabétizmus olyan számokat hasonlít össze, amelyek nem összehasonlíthatók. A dolgozónak kifizetett bér nagysága és az egy hallgatóra jutó költség valami egészen más dolog, s ezekkel nemhogy valamiféle gazdaságossági számítás nem

végezhető, de még az sem vehető fel, hogy melyik nagyobb. Közgazdász — még ha nem is „kés” közgazdász, ilyen hibát aligha lehet megbocsátani.

3. Mégsem a közgazdasági szemléletet érte a legnagyobb sérelem Balatoni András érvelésével. Az érvelés nem egyszerűen hibás, hanem sértő! Sértő egyes emberekre konkrétan — s általában sérti a jóérzést. Milyen gondolat alapján veti fel egy fiatal, hogy mivel ő többre kerül az államnak, mint amekkora a bére az egyetemi dolgozók többségének (az összehasonlíthatóságot csak a pénzbeni kifejezés biztosítja — mindkettő pénzösszeg), így az ő ideje drágább, mint a dolgozóké! S még tovább is megy! Ennek alapján kategorizál: ő (a hallgató) értékebb, mint aki az órá fordított költségnél kevesebbet keres.

Minden cikkről kimondva, vagy burkoltan a demokratizmus megsértését látta a menzai fal felállításában — s a „megsértett demokratizmust” védte, így, vagy úgy, míg végül alaposan sikerült a demokratizmus védelmében a demokratizmustól teljesen idegen alapra csúszni.

Szerintünk mi sincs távolabb az igazi demokratizmustól, mint a „minden ember annyit ér, amennyibe kerül”, illetve „amennyit keres” elv, s minden ilyen elvet, s főként erre támaszkodva megvalósítani kívánt gyakorlatot a leg-határozottabban elítéljük, s úgy véljük, ebben velünk az egyetem dolgozóit — s hallgatóit is egyetértene.

Dr. Gyenge Erzsébet

UTOLSÓ ALKALOM

A KÖZGAZDÁSZ KABARÉ megírására hirdetett pályázat beadási határideje október 25. A gólyabáli avatási műsorban színre kerülő jelenetek, monológok vagy egyéb kabaré jellegű számok jelíges pályázattal adhatók be a kultúr-osztályra, a földszint 60-as szobába.

A legjobb írások értékes jutalomban részesülnek:

I. díj: 500 Ft, II. díj: 300 Ft, III. díj: 200-200 Ft

A szervezeti felépítés reformja

Október 12-én a kereskedelmi kari KISZ-vezetőség aktív értekezletet tartott. Az egyetemi KISZ VB határozatának megfellelően, megbeszéltek a KISZ szervezeti felépítésével kapcsolatos problémákat és határozatot hoztak a felépítési reform kari végrehajtásáról kapcsolatban.

A határozat kimondja, hogy a jövőben minden csoport önálló alapszervezetet képez, középszinten az egyes csoportokat ún. „szak-vezetőség” fogja át, amelynek vezetője egyben a kari vezetőség tagja is. A határozat nem zárja ki az egyes csoportok közötti együttműködés lehetőségét egy évfolyamon és szakon belül. A jelenlegi negyedik évfolyam megtartja eddigi szervezeti felépítését, de az egyes csoportok képviselőket delegálnak a „szak-vezetőségbe”, hogy azok munkáját tapasztalataikkal segítsék.

A határozatnak megfelelően megindultak a csoportokban a vezetőségválasztások. A csoport alapszerv vezetősége a létszámnak megfelelően két vagy három tagú lesz. A „szak-vezetőség” a csoport-számnak megfelelően lesz három vagy több tagú. A „szak-vezetőség” csak tanácskozási joggal rendelkezik és lényegét tekintve a kar és az egyes csoportok közötti láncszemét jelenti. A reformmal kapcsolatos választások határideje: 1966. október 24. A kari vezetőség képviselői részt vesznek a választások szervezésében és lebonyolításában, első évben bevonnák a munkába a nevelőtanárokat is.

Az aktívaértekezlet a hatékony vita szellemében zajlott le. Az egyes csoportok képviselői részletesen ismertették álláspontjaikat és a fent említett határozat ezek összegzésékként jött létre.

R. J.

KISZ-hír

Egyetemünk KISZ-szervezetének végrehajtó bizottsága október 13-án tartott ülésén megvitatta és módosításokkal elfogadta az 1966/67-es tanévre szóló munkaterület. Az egyes munkaterületeken célnak tűzött feladatokat lapunkban részben már ismertettük, a mozgalmi, kulturális stb tevékenységet figyelemmel kísértük és a tervekkel beszámoltunk. Az új elképzelésekkel a későbbiekben részletesen foglalkozunk.

KI TUD TÖBB JEGYET ELADNI?

A kultúr-osztály közönségszervezési csoportja versenyt hirdet a kari- és csoportkultúrosok között. A legtöbb jegyet eladók havonta és negyedévenként jutalomban részesülnek. A jutalom természetesen újabb szírházjegyi!

Barangolás

Detektíviában...

Hosszú ideig ez a cím és a tatabányai Bányász Irodalmi Színpad műsorát hirdető plakát volt az első, ami az egyetem kapuján belépőnek szemébe ötlött. Ennek ellenére október 7-én este, az előadás napján nem volt „telt ház” a klubhelyiségben. Pedig sokan voltak, akik már régebről ismerték Éless Bélát, egyetemünk néhány éve végzett hallgatóját, s az általa vezetett irodalmi színpad működését is. Nekik a viszontlátás, az első évesek számára a megismerkedés kellemes estje volt ez a találkozás.

Éless Béla kanyargós úton jutott el eredeti közzéadás hivatásától odáig, hogy a tatabányai kultúrélet egyik vezető alakja legyen. Együttese a városban három-négyszer is szerepel egy héten. Állandóan járják a környéket, hiszen mint volt kollegánk mondja: fő céljuk színvonalas műsorok széles körű terjesztése.

A társulatban munkástól tanulóig, adminisztrátortól tanárig szinte minden foglalkozás megtalálható, létszámuk erre az évre csaknem megduplázódott. A Barangolás Detektíviában című összeállítást többek közt azért is választották idei első műsoruknak, mert a friss erőknél szereplési lehetőséget, rutinszerzési alkalmat biztosít.

A műsor a most annyira felkapott krimi humoros oldaláról igyekezett megközelíteni Krinthy Gábor Béla, Dürrenmatt, Mikes György és más írók írásainak bemutatásával. Az izléssel összeállított, jó ritmusú előadásban, (hiszen a mostoha technikai körülményekről vendégeink nem tehettek), talán csak a már említett, néha felbukkanó rutinhiány okozott kisebb zökkenőket. A műsor rendezője Éless Béla (és egyben szereplője, aki az utolsó számban maga is nagy kedvvel komédiázott) jól drammatizálta a humoros részeket és ügyesen mozgatta a szereplőket. Különösen tetszett az szinte az egész gardát mozgató összeállítás: mi a véleménye a krimiről? A legkellemesebb pillanatok Gengeleky László és Ivák István nevéhez fűződtek, akik ragyogóan adták elő Mikes és Krinthy monológját. A másik Krinthy írás, az immár klasszikussá vált „Sörök, a mesterdetektív” hatásos befejezése volt az élvezetes elő-

Eredményhirdetés

A KISZ VB kultúrosztály által hirdetett gólyabírói plakátpályázatra 9 plakát érkezett be. A zsüri a következő díjakat ítélte oda:

I. díj: (200 Ft) Rák György I. évf. elmélet-szak.

II. díj: (100 Ft) Szabó Pál I. évf. külker-szak.

III. díj: (50.- Ft) Koronya Ágota II. évf. pénzügy szak. A zsüri dícséretben részesíti pályázatukért Kovács Gábor (IV. évf. nemzetközi) és Ocsai Erzsébet (I. évf. esti tagozatos külker. szakos) hallgatót.

A beérkezett pályázatok többsége a művészi és formai előírásoknak megfelelt. Sajnos, Kovács Gábor pályázatával a zsüri érdemlegesen

adásnak. A számokat összekötő zenét a Nautilus együttes szolgáltatta: ők is osztoznak a műsor sikerében.

Jól éreztük magunkat és szívesen látnánk újra Éless Bélát és társait más műsorokkal is. Reméljük azonban, hogy a következő találkozás több érdeklődőt fog vonzani, hiszen a tatabányai fiatalok „vendégszereplése” most is nagyobb figyelmet érdemelt volna.

Patkó András

Örmény népi zene — keleti hangulat a klubban

Október 10-én, hétfőn délután az orosz nyelvi kör rendezésében érdekes találkozás került sor. Egyetemünk hallgatói sajnos igen gyér számban jelentek meg, pedig a klub vendégei ezúttal egy jereváni öntevékeny művészcsoport tagjai voltak.

A csoport vezetőjének bevezető szavai után az együttes mintegy háromnegyed órással kezdte az előadást. Az örmény népi hangszereken felcsendült a magyar fülnek szokatlan, de kedves muzsika s a dalok sejtetni engedték egy távoli nagy kultúrájú nép gazdag felkivilágát. Felidézve a keleti zene varázsát, hangulatát, a résztvevőknek ritka élményt szereztek.

Az együttes vezetője a szel-

FILMKÖR

Egyetemünk filmklubja már évek óta működik és a hallgatók körében nagy népszerűségnek örvend. Ezért a kultúrosztály a jövőben is biztosítani szeretné a filmklub működését. Lehetőségeik azonban alapvetően megváltoztak. Nemrégiben alakult meg ugyanis a Magyar filmklubok szövetsége, és a vetítésre kerülő filmeket csak az ő feltételeik alapján kaphatjuk meg.

Ezek szerint a filmklubnak gondoskodnia kell arról, hogy a vetítéseken csak klubtagsági igazolvánnyal rendelkezők jelenhessenek meg. A klubtagoknak tagdíjat is fizetniük kell, ami a sorozat megkezdése előtt egy összegben esedékes.

A klub rentábilis működése azonban csak megfelelő számú jelentkező esetén lehetséges, hiszen egy előadás rezsiköltsége 1176 Ft.

A filmkör további működése tehát kizárólag ilyen feltételek mellett biztosítható.

A filmkör vezetősége a tanév első felében 5 előadásból álló sorozatot indít, amelyen a következő filmek bemutatását tervezi:

Szerelmem Hiroshima, Alain Resnais.

Unokatestvérek, Claude Chabrol.

Lő a zongoristára, Francois Trauffaut.

Az örög szépsége, René Claire.

Ejféli látogató, Marcell Carné.

Béretlek, illetve tagsági igazolványok kötelezően kitöltésével igényelhetők, november 4-ig a közönségszervezők és az alapszervi kultúroszónál.

Átvehető: a tagdíj összegének kifizetése ellenében november 10—14. között a közönségszervezők. Az előadások november 14-től minden hétfőn este 7 órai kezdettel lesznek. A vetítés előtt Bán Róbert filmrendező tart rövid bevezetőt.

K. J.

KÖZGAZDASZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Megjelenik kéthetenként
Felolós szerkesztő:
FAKLEN PÁL
Szerkesztőség:
Bp., IX., Dimitrov tér 8.
III. emelet 381.
Telefon: 136—850, 138 mellék
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Készíti a Szikra Lapnyomdában

ÉRDEKVÉDELEM

Másfél hónap telt el a tanév kezdete óta. Talán másokat is érdekel, milyen eredményeket ért el az érdekvédelmi bizottság és milyen feladatok várnak rá a közeljövőben. Ezért készítettük az alábbi kis „mérleget”.

Az álláscsoporthoz hallgatóink október közepéig 186 különféle kérést juttattak el. Ezek nagy része az újabban nagy népszerűségnek örvendő tanítási korrepetálási lehetőség iránt érdeklődik.

A Népszabadság október 2-i számában megjelent hírdetés és ugyanaznap a rádióban elhangzott riport eredményeként számos ajánlat futott be. Elsősorban idegen nyelvet, illetve matematikát és valamilyen közgazdasági szaktárgyat szeretnének tanulni. Még nem sikerült azonban elegendő számú korrepetálási lehetőséget biztosítani.

A félállások területén a tavalyról maradt összes munkaalkalmat kiközvetítettük. Jelenleg a Pénzügyminisztérium és a Közlekedés- és Postaügyi — juttatott el hozzánk kedvező ajánlatokat. Folyamatosan vannak a tárgyalások más minisztériumokkal is, így a Művelődésügyi, Elméleti és Könyvtári, Külkereskedelmi Minisztériummal további álláslehetőségeit, biztosítása érdekében.

Ismét több helyen lehet alkalmi munkát vállalni. A csoportos vagonkirakást úgy sze-

retnének megszervezni, hogy egyes kollégiumokban a lakók létrehozzanak egy-egy brigádot. Hozzávetőlegesen 40—50 személyre van igény. Tárgyalásokat folytatunk a Magyar Filmgyártó Vállalattal és a Televízióval, hogy statisztálási alkalmat biztosítsanak hallgatóink részére.

Ami az albérletekkel foglalkozó lakáscsoport munkáját illeti, a kínálat messze meghaladja a keresletet: eddig 106 albérleti ajánlat érkezett és mindazok, akiknek szükségük van albérletre, válogathatnak a lehetőségek között.

A diákjelölti bizottságok megtartották első ülésüket. Akik beadtak kérvényt, bizonyára mostanáig már megkapták a választ, illetve a szociális segítyt. Ezzel kapcsolatban néhány általános megjegyzés: az első évesek általában nem kaptak segítyt. Ennek oka az, hogy jelenleg még nehéz eldönteni, melyikük érdemi meg támogatást. A visszautasítás ne keserítse el őket, a későbbiek folyamán ismét adjanak be kérvényt és a bizottság vissza fog térni az ő ügyük tárgyalására, megismerve körülményeiket, kérésük jogosságát.

Szeretnénk megismételni múltkor közlésünket, hogy a kérvények beadási határideje minden hónap első tanítási napja. Későbbi időpontban

EGY KIS MÉRLEG

már nem áll módunkban elfogadni azt.

A fentiekől eltérően kevesebb sikerrel indult a KISZ-könyvesbolt. A következő hetekben próbáljuk jól megszervezni az árusítást. A könyvesbolt az I. előadó alatt a földszint 16. teremben található, és jelenleg a Kossuth Könyvkiadó kiadványai kaphatók.

A menzabizottság munkájáról mindenki meggyőződhetett, aki figyeli a KISZ-bizottság melletti hirdetőtáblát. Mindig kifüggesztjük a következő heti étrendet. Ha bármelyik hallgatónak valamilyen problémája van a menzával, illetve a büfével kapcsolatban, kérjük juttassa el panaszát írásban az érdekvédelmi bizottsághoz.

A bizottság egyben elnézést kér azért, hogy a fogadóórán kívül az érdeklődőket, jelentkezőket általában el kell utasítania, sőt, a nagy forgalom lebonyolítása még a fogadóórak időpontjában is zökkenőkket jár. Mindez nem változtat azon, hogy továbbra is igyekszünk megadni minden segítséget valamennyi hallgatónak. Ezt nagymértékben elősegítene, ha a jelenleginél több vállalkozó részét tevékenységében.

A fogadóórak időpontja bővült:

Hétfő, szerda, péntek: 10 órai nagyszünetben, valamint szerdán és pénteken délután 2—4 óra között.

László András

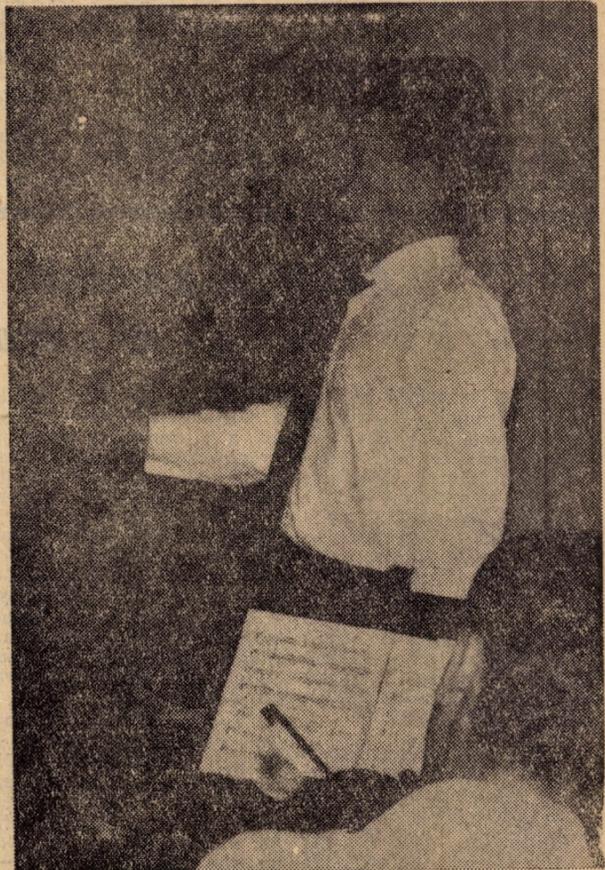
Kielégíteni a zenei igényeket!

Beszélgés Mossóczy Vilmosmal, az új szakvezetővel

- Zongorát a sarokba!
- Székeket félkörbe!
- Kérem a zenekart!

A próbaterembe a rendezkedés kellőközépen toppanok be. A karmester — középmagas, jóképű fiú — először határozott szervezőként mutatkozik be. Néhány perc múlva máris kialakul a koncertszerű főpróbarendje. Elhelyezkedik énekkarunk kamarakórusa, helyet foglal a 12 tagú zenekar. A hegedűsök abbahagyják a hangolást, a kórustagok előveszik — kotta híján — a maguk másolta szöveget. A zongorista s a két szolista is már csak a karmester beintésére vár. Aztán felhangzik a muzsika, Bach Parasztkantátája.

A karmesterrel a főpróba eleget teszünk egyetemen kívüli fórum meghívásának is. A szünet időközben véget ér, folytatódik a főpróba. A zenekar Vivaldi és Händel egy-egy művét fogja játszani. A kar-

(Fotó és szöveg: Bakos)

Mozart Requiemjét vezényelte. Egyetemünkhöz mint szakvezető került, egyébként a Miskolci Zenekar másodkarmestere. Rokonszenvesen, szerényen beszél.

— A kislétszámú zenekarral igen elégedett vagyok; ugyanazok, akik híres táncszoportunknak játszanak talpalátalót, jól megállják helyüket a barokk zene tolmácsolásában is. Úgy vélem, nincs a kető között ellentét, sőt a több gyakorlás kedvezően befolyásolja a népi zenében nyújtott teljesítményt. Terveink között szerepel egy olyan hangverseny, amelyen egyaránt játszunk népi és szimfonikus zenét. Egyébként ebben a tanévben még két-három koncertet fogunk adni. Szeretném mind a zenekart, mind a hallgatókat zenei igényeiket kielégíteni. Természetesen, szívesen

mester azzal búcsúzik, jó lenne, ha a hangversenyen nem férne el a hallgatóság a teremben.

Teljesítsük a karmester kívánságát! A főpróba meggyőzően arról, hogy nemcsak az előadókat becsüljük meg, hanem magunkat is gazdagítjuk egy szép élménnyel.

M. J.

Lapzártakor megtudtuk, hogy a karmester kívánsága valóra vált. Mossóczy Vilmos nagy sikerrel mutatkozott be. Az egyetem zenekara és a kamarakórus — Domonkos Zsuzsa, Dávid Pál és Horváth Anikó szólisták közreműködésével — Bach-, Händel- és Vivaldi-műveket adott elő. A jól sikerült esten részt vett Torma Gabriella, az idei Liszt-Bartók zongoraverseny egyik díjnyertese is.

Cs. h. Tamás,
a zsüri elnöke